

ҚИЁФАТ УЛ-БАШАР

(Қиёфага қараб аниқлаш)

Тошкент

Ғафур Ғулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси
1991

86.391
К 37

Нашрга тайёрловчилар: Маҳмуд Ҳасаний,
Ақром Ҳабибуллоев.
Масъул муҳаррир — Масъудали Ҳакимжон
Муҳаррир — Жонибек Сувоқулов

4702620201—141
М352(04)-91 Қатъий бумуртма — 91 © «Туркистон» ижодий ишлаб чиқариш
бирлашмаси, 1991 й.

ISBN 5—635—01125—x

СУЗ БОШИ

Биз ҳаётимизда турли тоифадаги одамлар билан учрашамиз. Дўсту биродарларимизнинг, қариндош-уруғларимизнинг, ака-укаларимизнинг урфу одатларини, феълу ҳаракатларини яхши биламиз ва шунга қараб муомала қиламиз. Аммо яхши таниш бўлмаган одам билан учрашганимизда ва иш юзасидан мулоқотда бўлганимизда дарҳол у одамга синчковлик билан қараймиз, хатти-ҳаракатини кузатамиз, кўзига тикилиб, ундан бирор маъно ўқишга интиламиз, юз тузилиши, сўзи, овози, тишу қулоқларига-ча назар соламиз, яхши ёки ёмон, мулойим ёки қўполлиги ҳақида хулоса чиқаришга ва шунга қараб муомала қилишга интиламиз.

Бугун сизнинг диққатингизга ҳавола этилаётган «Илми қиёфа» («Қиёфа илми») деб аталган илм ҳам худди шу асосда вужудга келган.

Ота-боболаримиз асрлар оша одамларнинг феълу атворларини ўрганганлар, гоҳ ютиб, гоҳ алданганлар, кишиларнинг гавда тузилишларига қараб, бундан хулоса чиқарганлар, бу хулосалар оқибат-натижада доно ҳақимлар томонидан йиғилиб, китоб шаклига келган. Бу китоб эса «Қиёфат ул-башар» («Одамзод қиёфаси»), «Илми қиёфа» («Қиёфадан аниқлаш») ва «Илми фаросат» («Фаросат билан билиш илми») деб аталган. Асрлар оша қўлдан-қўлга ўтиб, аввал қўлёзма, сўнг босма ҳолда араб, форс ва ўзбек тилларида кенг тарқалган. Қўлингизда турган китобча ҳам ама шундай китоблардан биридир.

Эски ўзбек тилидаги мазкур китоб биринчи марта 1908 йилда Тошкентда нашр қилинган. Бироқ бу китобда нашрлар ҳақида ёки унинг тайёрловчиси ҳақида ҳеч қандай маълумот йўқ. Охирида эса у котиб Муҳаммад мулла Юнус ибн Ҳакимжон Шоший хати билан чоп этилгани кўрсатилган. Мазкур китоб ҳақидаги маълумотни унинг 1909 йилда Қогонда қайта чоп этилган нусхасидан билиб олиш мумкин. Унинг иккинчи нашри мулла Обиджон китобфуруш Намагонийнинг саъй ҳаракати билан 10 минг нусха миқдоридан чоп этилган. Китоб охирида хотима берилган бўлиб, китоб форсий тилдан туркийга таржима этилгани кўрсатилади. Жумладан, қуйидагиларни ўқиймиз: «Махфий қол-

мағайким, бу рисолайи ажиб ва ажолайи ғарибким, мужиб ма-саррат ва мўврис ибратдур, ўткон 1326 йилда таржима ва чоп қилдуруб жилванамойи оламиён қилган эдук, ва лекин бу рисола оммайи халқға мақбули хотирлари бўлуб, андак фурсатда нус-хаси тамом бўлуб, сўрагучилар ҳаддин зиёда бўлгонлари учун иккинчи мартаба чоп қилдуруб, ташналаб толибларға дастгир айладук». Қуйроқда ёзилади: («Бу рисола)... ихтоми (охири)ға етди. Наманган шаҳрида мутаржими (таржимони) Хожа Жа-ҳонгир Чортоқий қалами шикаста рақами бирла 1909 йилда таҳрир ўлунди».

Демак, китоб Жаҳонгир Чортоқий томонидан таржима қилин-ган ва унинг хати билан чопга етқизилган. Бундан ташқари, халқнинг қизиқиши катта бўлгани учун талаблар асосида Когон-да нашр этилган.

Китобни ўқиш жараёнида шу нарсага диққат қилиш лозим-ки, у бизга ўтмишдан қолган ёдгорлик, унда айтилган нарсалар юз фонз тўғри, деб ҳеч ким кафолат беролмайди. Аммо унда ай-тилган кўпгина нишонлар ҳақиқат бўлиб, буни инкор этиш ҳам қийин. Унинг асрлардан асрларга ўтиб, халқ орасида ўқилиши ҳам унда қандайдир ҳақиқат борлигини билдиради. Кишиларнинг шакли ва расмига қараб ҳукм чиқариш ҳозирги пайтда давлат хавфсизлик комитетларида, криминалистикада, баъзи врачлар ёки экстрасенслар томонидан диагноз қўйишда ҳам қўлланиб келинмоқда. Оврупода ҳам бу фан қадимдан то шу кунларгача давом этиб келаётган бўлиб, фан тилида физиогномика деб ата-лади. Турк олими Иброҳим Ҳаққий ўзининг қомусий асари «Маърифатнома» да «Илми қиёфа»ни чиройли шеърға айланти-риб берган. У қуйидагича бошланади:

Кимки бўйидур тавил¹,
Соддадил ўлур жамил.
Кимки бўйидур қасир²,
Ҳийласи вордур касир³.
Кимки васат⁴ бўйлидур,
Оқилу хуш хўйлидур.

Қиёфа илмини масхарабозлик ёки бир-бирининг устидан кулиш учун деб ўйламаслик, унга жиддий фан деб қараш лозим. Бу илм арбобларининг ёзишларича, биров ҳақида ҳукм чиқараётган вақтда унинг фақат битга аъзоси, масалан, тишининг сўйлоқ, бурнининг эгри, сочининг сийрак эканига қараб эмас, балки гав-

¹ Тавил — узун

² Қасир — калта

³ Касир — кўп

⁴ Васат — ўртача

дага умумий қараган ҳолда, барча аъзоларни бир-бирига қиёслаб, ҳамма нишонларини солиштириб, сўнг хулоса чиқариш керак. Чунончи, китобнинг хотимасида ҳам шу фикр қўйидагича таъкидланади: «Илми қиёфани эгаллаган моҳир киши ҳар кимда ёмон сифатларга далил бўладиган аломатларни кўпроқ кўрса ва яхши сифатга далил бўладиган аломатларни камроқ кўрса, бундай киши ҳақида «ёмон» деб хулоса чиқариши, яхши сифатга далолат қиладиган сифатларни кўпроқ кўрса «яхши» деб ҳукм қилиши, яхши ва ёмон сифатлари баробар бўлса, яхши-ёмонликда ўртача экан, деб айтмоғи лозим».

Юқоридаги жумладан кўриниб турибдики, одамнинг яхши ёки ёмонлиги ҳақида шошиб ҳукм чиқариш мумкин эмас, аввало барча нарсани чамалаш, ақл тарозусига солиш, сўнг яқун ясаш керак. Бундан ташқари, юқорида айтилганидек, «илми қиёфани эгаллаган моҳир киши» гина бу ишга қўл уриши ва ҳукм чиқариши зарур.

Шарқда қиёфа илми билан шуғулланиш ва бу илм манъ этилмаганини Муҳаммад алайҳиссаломнинг ҳадислари билан асослайдилар. Улардан бири: «Утлуб ул-хайра мин ҳисон ил-вужух» бўлиб, бу ҳадис эпиграф сифатида китобнинг бош варағига ёзилган. Унинг мазмуни: «Сизлар яхшиликни чиройли юзлилардан қидиринглар», деганидир. Ҳақиқатан ҳам, бу ҳадис кишининг ташқи қиёфаси унинг ички оламидан хабар беришига яққол далилдир. Чиройли, очиқ юзли кишининг қалби ҳам гўзал бўлади, у доно ва ақлли бўлиб, дунёнинг ортиғу камига ғам чекмайди, бошқаларга меҳру оқибатли бўлиб, доимо кулиб туради. Ички оламининг гўзаллиги эса юзага зеболик ва тароват бахш этиб туради. Улар одамларнинг олдига бемалол бора оладилар ва дарду ҳасратларини кўрқмай, тортинмай айта оладилар. Хўмрайган, бадқовоқ кишининг олдига ким ҳам журъат қилиб бора олади? Бундай кишининг ички олами ташқи оламида акс этган бўлади. Унинг қўполлик қилишидан одам безиллайди, хўмрайган, бадфеъл одам қандай қилиб бировга яхшилик қилсин?

Умуман олганда, кишидаги туғма жисмоний камчилик унинг ақлида, асабида, феълу хўйида ўз аксини топмай қолмайди ёхуд унинг наслу насабида, ота-онасида қандайдир айбу нуқсон борлигини билдиради.

Рубой:

Хамиртуруш асли ачиган хамир,
Унингсиз хуш бўлмас нон ила патир.
Айниса лек одам «хамиртуруши», 16
Зиёни бир неча авлодга татир.

Бошқа рубой:

Боққа кириб қолдим бир кун бехос,
Қарасам, товланиб турибди чарос.

Дедим:— Шунча лутфу назокат қайдам?
У деди:— Ҳаммаси онандан мерос!*

«Қиёфат ул-башар»нинг бир ерида ўқиймиз: «Ҳар кимнинг панжалари (бармоқлари) узун бўлса, умри узун бўлади». Бироқ ҳаётда бармоқлари узун бўлиб, узоқ яшамаганлар ҳам бор. Бунинг қандай тушунса бўлади? Кўпчилик бунга: «Бу тақдир азал, тақдирда шундай бўлади деб ёзилган, тақдирдан эса қочиб қутилиб бўлмайди», деб жавоб беради. Ҳа. Ўтмишда одамни тақдирнинг ҳақиқий қулига айлантириб қўядиган одамлар ва оқинлар мавжуд эди. Уларнинг фикрича, одам роль бажарадиган артистга ўхшайди. Худо уни яратиб, дунёда нима ишлар қилишини ёзиб қўйган, у ана шу ёзилганларни ижро этади. Бундай фикрларни биз Умар Ҳайём рубойларида айниқса яққол кўрамиз. Бироқ бу фикрга XII асрнинг буюк олими Имом Муҳаммад Ғаззолий чек қўйди ва инсонда ҳам ихтиёр борлигини Қуръон Қарим оятлари ва ҳадислар асосида исботлаб берди. Бу фикрни Сўфи Оллоёр «Сабот ул-ожизин» китобида ривожлантирди. Мана бу байт шунга далилдир:

Агар чандики қўймас эркимизга, 16,5
Берибдур ихтиёри жузъий бизга.

Баитдан кўриниб турибдики, худо ҳар бир бандани ўз эркига қўйиб қўймаса ҳам, бироқ унга эркин ҳаракат қиладиган, ақл ва фаросат билан ўйлаб иш тутадиган жузъий, яъни унчалик катта бўлмаган ихтиёр берган. Одам мана шу ихтиёрий ҳаракатда тўғри йўл тутса ошиғи олчи, бироқ ақлсизлик қилиб, тўғри йўлдан тойса, оғир фалокатга учраши, қўпол қилиб айтганда, ажалдан беш кун бурун ўлиб кетиши мумкин. Бундай ногаҳоний балолар, одатда, қазойи муаллақ дейилади.

Умуман, ислом динида икки тақдир: қазойи мубрам, яъни ҳеч ўзгартириб бўлмайдиган, қаттиқ ва мустақкам тақдир ҳамда қазойи муаллақ, яъни муаллақ ҳолда осилиб турадиган, ҳар лаҳза одамнинг бошига қўниб, фалокат келтирадиган тақдир бор. Паҳлавон Маҳмуднинг қўйидаги рубойиси ана шунга далилдир:

Дувё бамисоли бир заррин кўза,
Сун гоҳ ширину гоҳ аччиқ бўза.
Манманлик қилиб кўп кеккая кўрма,
Қазойи муаллақ турар бош уза. 16,5

Бироқ қазойи мубрам билан қазойи муаллақни инсон билиб ололмайди. Лекин ҳар эҳтимолга қарши у қазойи муаллақга қарши курашади ва унинг олдини олишга ҳаракат қилади. Бу

* Рубойлар мақола муаллифидан.

эса ислом дини кўрсатиб ўтган закотларни вақтида бериш, айниқса, бева-бечора, етим-есимларга садақа қилишдир. Садақа етмиш балони қайтаради, дейилади хабарларда. Шунинг учун Муҳаммад алайҳиссалом ўзининг бир қанча ҳадисларида садақа қилишни буюради. «Сизлар ўз касалликларингизни садақа билан даволанглар», дейилади уларнинг бирида. Демак, юқоридагилардан шундай хулоса чиқариш мумкин: агар кишининг умри қазойи мубрам бўйича саксон йил бўлса, қазойи муаллақга дучор бўлиб, қирқ ёки эллик йилгина яшаши мумкин. Кишининг бармоқлари узун бўлса-да, узун умр кўриши ўрнига қисқа яшашининг сабаби ҳам юқоридаги кабидир.

Китоб муқаддимасида ёзилганидек, қиёфа илми «ғоятда шариф ва зарур илмлар жумласидан» бўлса-да, аммо ғоятда қийин ва кучли ақл ҳамда фаросат талаб қиладиган илмдир. Зотан, кишининг гавдасида ёмонлик аломатлари зоҳир бўлса ҳам, бироқ у таълим-тарбия, илму ҳунар касб этиб, ўзини маънавий поклаши, энг яхши хулқ ва чиройли сифатлар билан безаниши мумкин.

Мазкур қиёфа илми ҳақидаги китоб оммавий тираж билан босилаётгани ва уни ҳар бир тонфадаги одам ўқишини эътиборга олган ҳолда тилини бир оз соддалаштирдик. Чунки у эски ўзбек тилига таржима қилинган бўлиб, унда кўпгина арабча ва форсча сўзлар, иборалар ҳамда жумлалар мавжудлиги тушунишни қийинлаштириб қўйиши мумкин эди. Яна эски араб ҳарфида ўқишни ўрганувчилар учун мўлжалланган ҳолда унинг арабча ҳарфдаги матнини ҳам илова қилдик.

Маҳмуд Ҳасаний

БИСМИЛЛОҲИР РАҲМОНИР РАҲИМ

Камоли Шарифида: «Биз инсонни чиройли қоматда яратдик!» дегувчи Парвардигори оламга мақтовлар бўлсин! Шаъну шавкати ҳақида: «Унга улуг хулқ бердик!» ояти нозил бўлган саййидимиз Муҳаммад алайҳиссаломга ҳамда ўз жонларини доно пайғамбар итоатига бахшида этган унинг дўстларига салавот ва саломлар бўлсин!

Ҳамд ва салавотдан сўнг донодил дўстларимизнинг нурли қалбларига ва софлик сувлари томчилаб турадиган кўнгилларига махфий ва яширин қолмағайким, бу рисоланинг мавзуси «Илми қиёфа» («Қиёфадан билиш») ва «Илмий фаросат» («Фаросат билан сезиш»)дир. Бу илм ғоят азиз ва зарурий илмлардан ҳисобланади. Зеро бу илмдан фойдаланган ва уни амалга тадбиқ қилган киши одамнинг башарасига боқиб, кузатиш орқали, ҳеч қандай синов ва тажрибаларсиз, унинг яхши ва ёмон хислатларидан огоҳ бўлади. Агар кишининг қиёфасидан яхши сифати ва чиройли феъли маълум ва ошкор бўлса, дўстлик йўлини тутади. Борди-ю, қиёфасидан ёмон хислат ва қабиҳ феъли равшан ва маълум бўлса, дўстликни тарк этиб, суҳбатидан узоқлашиши, фасод ва зарарларидан эмин ва саломат бўлиши зарур. Ҳикоят:

Келтиришларича, қадим замон ҳакимларидан бири ўз замонидаги одамларнинг ёмонлигидан кўнгли оғрибди ва бу донолик соҳиб бўлган зот шаҳардан чиқиб кетиб, тоғнинг устига чиқиб яшай бошлабди. Аммо эшиги олдига бир моҳир рассомни тайин қилиб қўйибди. Шаҳар халқидан кимки бу файласуф олимни зиёрат қилиш учун келса, мазкур рассом у кишининг суратини қоғозга чизиб, ҳакимга олиб кириб кўрсатар экан. Ҳаким суратни «Илми қиёфа» бўйича диққат билан кузатиб, агар қиёфасида яхши кишининг белгиларини топса, ичкарига рухсат берар ва у билан суҳбат қилар экан. Борди-ю, башарасидан хиёнаткорлик белгиси намоён бўлса, дарвозадан қайтариб юборар экан.

Кунлардан бир кун бир киши уни зиёрат қилиш учун келди. Рассом ўз одати бўйича у кишининг расмини чизиб, ҳакимга киритди. Ҳаким расмини диққат билан кузатиб, бу кишининг ёмон ва кўнгли қора эканлигидан хабар топиб, ичкарига киришга рухсат бермай, дарвозадан қайтариб юборишга ишорат қилди. Бу киши

эса ҳақимга: «Эй ҳақим, сен қиёфамга қараб, менинг ёмон феъл-ли киши эканимдан хабар топдинг. Ҳа, бу рост ҳақиқатдир. Лекин мен риёзат ва меҳнат сабабли барча ёмон хислатлардан ўзимни тозалаб, энг яхши сифатлар билан безанганман. Мендан бирорта зарар юз беради, деб ўйлама ва файз таратувчи суҳбатингдан маҳрум қилиб қайтарма!» деган хабарни киритди. Шундан сўнг ҳақим ўз ҳузурига йўл берди.

Фард:

Ҳақимга ани хуш паёми¹ етти,
Талаб айлаб кетуруб суҳбат этти.

У ҳақим билан ўзаро суҳбатлашиб, сўнг манзилига қайтди.

Демак, бу илмининг фойдаси ҳар якки томонга ҳам таъсир этади. Биринчи фойдаси шуки, бу илмининг йўлланмаси билан киши ўзининг айбу нуқсонларидан огоҳ бўлиб, ёмон хислатларидан қутилади. Иккинчи фойдаси шуки, бошқа кишиларнинг айб-ларидан хабар топиб, уларнинг зиён-заҳматидан саломат бўлади.

Ҳикоят:

Айтишларича, бир кун Имоми Жаъфари Содиқ,— Аллоҳ ундан рози бўлсин!— сафарга чиқдилар. Шаҳарда бир одамни учратиб қолди. У киши чиройли либослар кийган ва ўзига оро берган эди. Мазкур киши Имомнинг йўлини тўсиб, тавозе бирла салом берди ва Имомнинг номини ва қайси шаҳардан эканини сўради. Имомнинг ким эканини билгач, узангисини ўпди, ўзининг ихлосу эътиқодини изҳор этиб, меҳмон қилиш орзусида уйига таклиф айлади. Бу валий зот қанчалар уэр айтса, у ўз таклифини шунчалар зиёда қилар эди. Бул жаноб қиёфа илми юзасидан унинг айблари ва ёмон хулқларидан огоҳ бўлсалар ҳам у кишининг ялиниб-ёлвориши ва ортиқча тавозе кўрсатгани учун ноилож таклифини қабул этдилар.

Алқисса, бу киши ул жаноб уловининг жиловидан тутиб, шаҳарга олиб кирди ва ўз ҳовлисига тушириб, меҳмондорчилик ас-бобларини ҳозир ва муҳайё қилиб, хизматни жойига қўйди. Эртасига ҳазрати Имом қайтиш учун рухсат ва ижозат сўрадилар. Шунда ҳалиги киши:

— Ажабо, менинг толеим шу қадар шум ва бузуқ бўлармики, замонининг имоми раҳнамоси, Аллоҳ Расулининг авлоди ўз ихтиёрлари билан қадам ранжида этиб, қадамларининг нури билан қоронғу кулбамизни мунаввар қилдилар. Қулоғига ғуломлик ҳалқасини таққан бу каминага ҳайфки, бир неча кун жанобларининг хизматларини бажо этолмаса ва хизмат баҳонаси билан бир неча яхши панду, насиҳат сўзларини эшитиб, кимнё таъсирли суҳбатларидан маҳрум қолса!— дея илтижони ҳаддан оширди.

¹ Паёми — хабар

Имом унинг кўнгли учун бир неча кун ҳовлисида туришга мажбур бўлдилар.

Алқисса, Ҳазрати Имом ҳар куни кетишга рухсат сўрар, у киши эса тобора ўз муҳаббатини изҳор қилиб, лойиқ хизматларни адо этар эди. Шундай қилиб, унинг ҳовлисида икки ҳафта тургач, бир куни ўз манзилларига қайтмоқ учун қасд қилдилар. Имом отга минмоқчи бўлганларида у маккор лаин чўнтагидан бир қоралама қоғоз олиб, ул жанобга узатди. Имом ўқиса, унда меҳмондорчилик учун кетган барча сарфу харажат ёзилган экан. Ул жаноб ҳайрон бўлиб, бир оз ўйлаб турдилар-да, харажат учун пуллари бўлмагани учун, либосу отини харажат эвазига берди ва ўзлари пиёда, яланғоч ва ялангоёқ манзилларига қайтдилар.

Айтишларича, Ҳазрати Имомга бундай муомала қилган кишининг кўзлари кўк ва кичик, ичкарига ботган эди. Шундай кўринишдаги ҳар бир киши макру ҳийлали, хиёнаткор, кўнгли қора, беҳаё ва бешарм бўлади.

ИЛМИ ҚИЁФАНИНГ БАЕНИ

Муътабар файласуфлар ва донишманд ҳақимлар одамзоднинг барча аъзолари кишининг яхши хулқлари ёки ёмон сифатларини билдирувчи воситалардир, деб таъйин қилганлар. Одамнинг ташқи томондан кўриниб турган ҳар қандай аъзоси ички оламидаги яхши ва ёмон томонларига далил бўлишни тажрибадан ўтказганлар. Илми қиёфанинг ростлигига қуйидаги ҳадиси шариф¹ далил бўлиб, унда шундай дейилади: «Куллу тавилин аҳмақун, илло Умар, куллу касирин фитнатун, илло Али»².

ҲИКОЯТ

Нақл қилишларича, бир киши чироқ ёқиб китоб ўқиётган эди. Унда: «Соқолнинг узунлиги аҳмоқликка далилдир», деб ёзилганини кўриб қолди. Соқолини ушласа, жуда узун экан. «Аҳмоқлар қаторига кириб қолмайин» деб, соқолини маҳкам тутамлади ва ўзига-ўзи: «Ушбу тутамимдан ортиқчасини чироқда куйдираман, бир тутами қолса етади»,— деди ва шошганича соқолини чироққа тутган эди, соқолининг ҳаммаси куйиб кетди. Бундай қилиши унинг аҳмоқ эканлиги далилидир.

¹ Ҳ а д и с — Муҳаммад алайҳиссалом оғзидан ёзиб олинган ҳукмлар.

² Ҳар бир новча аҳмоқдир, аммо Умар бундан истисно, ҳар бир пакана фитначидир, аммо Али бундан истисно.

БОШНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг боши катта, тўртбурчакли ва теп-текис бўлса, сочлари қалин ва қаттиқ бўлса, унинг ақл соҳиби, фаҳму фаросатли ва ҳимматли-саховатлилигидан далилдир.

Ҳар кимнинг боши кичкина, чўзиқ, сочлари кам ва сийрак бўлса, бу унинг аҳмоқ, нодон, зеҳни паст, гумроҳу бетамиз эканлигидан далолатдир.

ПЕШОНА АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг пешонаси кенг ва чизиқларсиз, текис бўлса, бошқа нишонлари бўлмаса, бу кишининг гиначи, баднафс, ёлғончи, алдоқчи, кибру ҳаволи эканини намоён этади.

Ҳар кимнинг пешонаси ўртача бўлиб, ўртасида чизиқ ва йўллари бўлса, у кишининг ростгўй, садоқатли дўст, ақлли ва тadbиркор, бахту давлатли эканидан далолатдир.

Ҳар кимнинг пешонаси тор бўлса, у кишининг беҳаё ва нодон, кўрқоқ, фалокат ва касофатли бўлиши шубҳасиздир.

Ҳар кимнинг пешонасида бош томондан қуйига қараб бир чизиқ тортилган бўлса, бу одамнинг жаҳли тез, урушқоқ ва доим хафа эканлигидан далолатдир.

Пешонадаги чизиқларнинг ҳар бири ўн йиллик умрга далолат қилади, чунончи, чизиқ битта бўлса, ўн ёшга, иккита бўлса, йигирма ёшга, учта бўлса ўттиз ёшга киради. Шунга қиёсан чизиқ қанча кўп бўлса, умри шунча узоқ бўлишидан далолат беради.

ҚОШНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг қоши қалин, узун ва мўйлари кўп бўлса, у кишининг такаббур, жоҳил ва ўзбилармонлигидан далолатдир.

Кимнинг қоши бир-бирига туташ бўлса, бундай киши улфат ва меҳрибон бўлади. Агар бу сифат эркак кишида бўлса, бундай эркак ўз хотинини яхши кўрадиган, аёлда бўлса, бундай аёл жинсий суҳбатчи яхши кўрадиган бўлади.

Ҳар кимнинг қоши узун ва қисқаликда ҳамда қораликда ўртача бўлса, бу мазкур кишининг фаросатли, диёнатли ва нозик табнати эканидан далолатдир.

Ҳар кимда қошининг учи ингичка бўлиб, аввали йўғон бўлса, бундай кишининг урушқоқ ва фитначи эканини билдиради. Агар қошлари баланд бўлса ақли кам, ўзи такаббур бўлади.

Агар қoшнинг мўйлари узун бўлса, бу мазкур кишининг ҳимматли, шижоатли. аини пайтда аччиғи тез ва урушқоқ бўлишидан далолатдир.

КЎЗНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг кўзи катта ва қора бўлса, бундай киши султ ва бегайрат бўлади. Кўзлари кичик бўлса, енгил ва фаҳми кам бўлади. Катта-кичикликда ўртача бўлса, ҳаёли ва вафоли бўлади. Кимнинг кўзи чуқур бўлса, бу ўша кишининг такаббур, фосиқ, ўзгаларнинг моли ва ҳақидан қўрқмайдиған, юраги эгри бўлишидан далолатдир.

Агар кишининг кўзи ирғиб чиққан бўлса, бундай киши беҳаё ва бахил бўлади. Кимки кўзини тез-тез очиб-юмиб турса, бундай киши алдоқчи ёки ўғри бўлади.

Кимнинг кўзи катта, қизил, иллоти йўқ, беғубор бўлса, унинг умри узун ва ўзи полвон бўлишидан далолат беради. Бироқ чақир кўзли киши бахил, беҳаё ва ҳимматсиз бўлади.

Ҳар кимнинг кўзи кичик ва кўк бўлса, бундай киши ҳийлагар, алдоқчи ва шаҳватпараст — жинсий алоқага иштиёқманд бўлади. Агар кўзи мушукнинг кўзига ўхшаб юмалоқ бўлса, бу мазкур кишининг саодатли ва шодмон бўлишидан далолатдир.

Кўзнинг катта ва кичикликда, қора ва қизилликда ўртача бўлиши кишининг яхши ҳулқли, яхши одатли бўлишини билдиради.

Ҳар кимнинг кўз оқида қизил томирлари бўлса, бундай киши шаҳватпараст бўлади.

ҚУЛОҚНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг қулоғи катта бўлса, бундай одам яхши киши бўлиб, эшитган нарсасини эсдан чиқармайдиған, умри узун, баъзан аччиғи чиқиб турадиған бўлади.

Кимнинг қулоғи кичкина бўлса, нодон ва жоҳил бўлади. Аммо қулоғи ўртача киши ақлу фаросатли ва саодатманд бўлади.

Ҳар кимнинг қулоқ остидаги юмшоғи серғушт бўлса, бадавлат бўлади.

БУРУННИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг бурни ингичка бўлса, бундай киши енгилтак ва кам ақл бўлади.

Ҳар кимнинг бурни ялпайған ва тешиклари катта бўлса, бундай киши сершаҳват ҳамда аччиғи тез бўлади.

Кимнинг бурни эгри бўлса, икки юзламачи ва гуноҳ йўлга жоралиған бўлади.

Кимнинг бурни узун, катта, бурнининг учи тўтининг тумшугига ўхшаса, бадавлат бўлади, бироқ катта-кичикликда ўртача бўлса, хушфаҳм ва хушфаросат бўлади.

Бурун икки тарафининг баландлиги ва ўртасининг пастлиги кишининг камбағал ва қашшоқ бўлишидан нишонадир.

ЛАБНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг лаби қалин ва сергўшт бўлса, бундай киши аҳмоқ ва бетамиз, бошқаларга нисбатан адоват ва хусумат сақлайдиган бўлади.

Кимнинг лаби юпқа бўлса, бундай киши хушфаҳм ва табиати нозик бўлади.

Кимнинг лаби қора ёки кўк бўлса, баднафс ва нопок бўлади.

Кимнинг лаби қизил бўлса, бундай киши саодатли ва насли тоза бўлади. Лаби сариғ одам касалванд бўлади.

ОҒЗИНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Оғзи катта одам юракли ва бақувват бўлади. Оғзи кичик киши эса юраксиз ва қўрқоқ бўлади.

Агар аёл кишининг оғзи катта бўлса, бундай аёлни ҳеч қачон чарчатиб бўлмайди. Бундайлардан худо ўзи асрасин.

ТИШНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг тиши катта-катта ва бир-бирига ёпишган бўлса, бундай киши ёмонлик қилувчи бўлади. Тишлари майда ва ораси очиқ киши эса соғлом бўлади ҳамда касалликка кам чалинади.

Кимнинг тиши эгри ва нотекис бўлса, бундай киши алдовчи ва хиёнаткор бўлади. Ҳар кимда тишининг оралари очиқ, бир текис ва катта-кичикликда ўртача бўлса, бундай киши саодатли, одил, инсофли ва ростгўй бўлади.

Кимнинг тиши ўттизта, ўттиз битта ёки ўттиз иккита бўлса, зийрак ва бадавлат бўлади. Ўттиздан кам бўлса, фалокатга йўлиқадиган ва қашшоқ бўлади.

ТИЛНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг тили ва оғзининг ичи қизил бўлса, бундай одам бахтли ва хушфезъл бўлади. Тили қора ёки сариқ киши бадфезъл ва наҳс табиатли бўлади.

ЖАҒНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг жағи отнинг жағига ўхшаган ва камгўшт бўлса, бундай киши хушфезъл бўлади. Кимнинг жағи гўштли бўлса, но-

дон ва такаббур бўлади. Уртача жағли киши ақлли, фаросатли ва ҳунарманд бўлади.

БУЙИННИНГ АЛОМАТЛАРИ

Бўйни калта киши ҳийлагар ва алдамчи бўлади.

Кимнинг бўйни узун ва ингичка бўлса, бундай киши қўрқоқ ва аҳмоқ бўлади.

Кимнинг бўйиң сергўшт ва йўғон бўлса, бундай киши ростгўй, инсофли ва маслаҳатгўй бўлади.

Ҳар кимнинг бўйнида битта чизиғи бўлса — умри узун, иккита чизиғи бўлса — ҳунарманд, учта чизиғи бўлса — бадавлат бўлади.

ЮЗНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Фард:

Агар пургўшт бўлса кимда рухсор¹,
Нишондур хўйи² қаттиғ, жағли бисёр.

Ҳар кишининг юзи сергўшт бўлса ғайратсиз, ҳар нарсани тезда ёдидан чиқарадиган ва қўпол бўлади. Юзида гўшти бўлмаса, ёмон ниятли ва ёвуз фикрли бўлади. Юзининг гўшти ўртача бўлса, хушфеъл бўлади. Ранги сариқ киши ҳам ёмон ниятли бўлади.

СОҚОЛНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Соқоли оз киши зийрак ва доно, ақлли ва ҳушёр бўлади. Ҳар ким тикка соқолли бўлса, оғир, сабрли ва андишали бўлади.

Соқоли кўп ва узун киши нодон ва аҳмоқ бўлади. Ҳар кимнинг соқоли ўта қалин бўлса, гумроҳ ва бефаҳм бўлади.

ЕЛҚАНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг елкаси камгўшт ва ориқ бўлса, бундай кишининг кўнглида ёмон хаёл ва фасод ўйлар бўлади. Кишининг елкаси сергўшт ва йўғон бўлса, аҳмоқлик белгисидир.

Кимнинг елкасида жуни кўп бўлса, камбағал бўлишидан далолатдир. Кимнинг елкаси жунсиз ва ўртача бўлса, бу унинг ақлу фаросатли, саодатли ва табиати нозик бўлишидан далолатдир.

БИЛАҚНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг билағи узун ва қўлтиғи сергўшт бўлса, бахту иқболли ва ризқи баланд бўлади. Билағи калта ва қўлтиғи кам гўштли бўлса, камбағалликдан далолатдир.

¹ Рухсор — юз

² Хўйи — феъл, одат.

КУКРАКНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг кўкраги кенг ва серғушт бўлса, бу бахтиёрлик нишонидир. Кўкраги тор ва камғуштлиқ эса нахс ва бадбахтлиқ аломатидир.

ЭМЧАКНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг эмчаги катта бўлса, бадавлат ва серфарзанд бўлади. Борди-ю, бир эмчаги катта бўлиб, биттаси кичик бўлса, бу бадбахтлиқ белгисидир.

ҚОРИННИНГ АЛОМАТЛАРИ

Қорни катта киши аҳмоқ бўлади. Уртача бўлса, маслаҳатдон, ақли комил ва ҳушёр бўлади.

Кимнинг қорнида бир дона чизиги бўлса, у киши тигдан ўлади. Иккита чизиги бўлса, аёл билан кўпроқ улфат ва суҳбатдош бўлади. Учта чизик бўлганда эса ақли, илмли ва ҳушёр бўлади. Тўртта ва бешта чизик ҳам шундан далолат беради. Ҳеч қандай чизик ва йўллар бўлмаса, бундай киши иқбол эгаси бўлади.

Кимнинг киндиги катта ва юмалоқ бўлса, саодатли ва бадавлат бўлади.

БЕЛНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг бели йўғон бўлса, бу қувватли, шижоатли ва такаббур бўлишидан далолатдир. Кимнинг бели эгик экан, у ёмон феълли бўлади. Бели узунлик нахстабиатлигидан нишонидир. Ҳар кимнинг бели ўртача бўлса, бу саодатли ва бахтиёрлигидан далолатдир.

РАНГНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг ранги анор доналарига ўхшаб қизил бўлса, бундай киши тез-тез хафа бўлиб турадиган, ҳар ишни шошиб қиладиган бўлади.

Кимнинг ранги кўк бўлса, нияти бузуқ бўлади.

Кимнинг рангида оқ-қизиллик бўлса, хушхулқ ва яхши феълли бўлади.

Кимнинг ранги қизил бўлиб, қорага мойилроқ бўлса, ёмон хулқли бўлади.

Бугдойранг киши хушфеъл, оқил, тезфаҳм, ҳушёр, фаросатли ва бахтиёр бўлади.

БАДАННИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг бадани мулойим бўлса, фаҳму идрокли, табиати латиф, ўзи озода бўлади. Ҳар кимнинг бадани қаттиқ бўлса, бақувват, аммо бетағамиз ва бефаҳм бўлади.

Ҳар кимнинг териси нафис ва мулойим бўлса, яхши феълли ва хуш сифатли бўлади.

МУЙНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг баданидаги мўйлари бақувват бўлса, у кишининг шижоатли ва баҳодир эканидан далолатдир. Мўйларининг мулойимлиги қўрқоқлик нишонасидир. Мўйларининг қаттиқ ва мулойимликда ўртача эканлиги ташидан ва ичидан ҳам яхши ва тоза инсонлигидан далолатдир.

Ҳар кимнинг кўкрагида ва қорнида мўйлари кўп бўлса, бундай киши аблаҳдир. Мўйи кам бўлса, латиф ва ақлининг кўплигидан далолатдир.

Кимнинг мўйлари сариқ бўлса, бу аҳмоқлигидан нишонадир. Мўйлари қизил бўлса, паҳлавон ва асаби соғ бўлади. Мўй қора ва мулойимликда ўртача бўлса, ақлли ва табиати хуш эканини кўрсатади.

Ҳар кимнинг баданида бир тешикдан бир мўй чиққан бўлса, бу бадавлат бўлиши нишонидир. Агар икки дона чиқса, ҳунарманд эканидан далолатдир. Агар учта чиқса, бундай киши серибодат, агар тўртта чиқса, камбағал ва қашшоқ бўлишидан белгидир.

Мўйларининг ингичкалиги бадфеъллиги далилидир.

ОВОЗНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг овози баланд ва йўғон бўлса, ботир бўлади. Овози мулойим ва ингичка бўлса, бундай кишининг барча феълли ва одатлари яхши бўлади. Димоғи билан сўзлаган киши такаббур бўлади. Хунук овозли киши аҳмоқ бўлади. Мулойим ва секин сўзлайдиган киши оқил ва доно бўлади. Тез гапирадиган одамнинг ҳулқи яхши бўлмайди. Сўзлаганда қўли билан ишорат қилиб турган киши зийрак ва фаросатли бўлади.

КУЛГИНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар ким қаттиқ овоз билан қаҳқаҳа уриб кулса, бундай киши нодон ва беҳаё бўлади, кулганда паст овоз билан куладиган киши андишали, ҳаёли, хушҳулқ ва вазмин бўлади.

ҚОМАТНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг бўйи узун бўлса, аҳмоқ бўлади. Қисқа бўлса, фитначи бўлади. Урта бўйли киши доно, фаросатли ва кўнгли тоза бўлади.

Доноларнинг айтишларича, кимники бўйининг узунлиги бир юз йигирма панжа келса, бу энг яхши қоматдир. Бундан қанчалик кам бўлса, шу қадар нуқсонли бўлади.

ЮРИШНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар ким юрганда оёғини эгри қўйса, бундай одам катталарни ғийбат қиладиган ва уларни ёмон сифатлар билан эсга оладиган бўлади.

Кимки йўл юрганда белини ва ундан пастини қимирлатиб юрса, бу киши уба¹ деган дардга мубталодир.

Тез-тез юрган кишида қаҳру ғазаб кўп бўлади. Юрганда секин қадам қўйса, бу ғамгинлик аломатидир. Уртача тезликда юриш ташқи ва ички томонида яхши сифатларга эгаллик далилидир. Ерни қаттиқ босиб юриш бадбахтлик нишонаси.

КАФТНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг кафти серғушт бўлса, бадавлат бўлади.

Кафтлари қизил бўлса, хушфёъл ва табиати озода бўлади. Кафтлари сариқ рангли бўлса, фосиқ ва ёмон бўлади. Агар кафтлари оқ ва қора рангли бўлса, бадбахтлик нишонасидир.

Кафтларида чизиклари кўп ё оз бўлса ҳам ёмондир. Уртача бўлса, у киши саодатли ва иқболли бўлади.

ПАНЖАНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг панжалари узун экан, умри узун бўлади. Панжаларини ингичка ва мулойим бўлса, бахтиёрлик нишонидир. Панжаларини юмғанда ораси очиқ турса, камбағал бўлади, юмғанда жипс турса, бадавлат бўлади.

ТИРНОҚНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг тирноқлари қизил бўлса, олим, ақли кўп ва зийрак, бадавлат ва табиатан сахий бўлади. Тирноқларнинг сариқ ёки қоралиги бундай кишининг паришонҳол, камбағал ва бахтсиз бўлишидан далолатдир.

¹ Орқа чиқарув аъзосидаги қичима касаллиги.

СОННИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг сони гўштдор бўлса, бундай киши хотин билан кўп айшу ишрат қилади. Сони қаттиқ, мўйлари оз бўлса, бадавлат бўлади.

Кимнинг оёғи сермўй ва йўғон бўлса, ҳаётда кўп пиёда юради ва ўзи камбағал бўлади.

Кимнинг оёғи узун бўлса, такаббур ва ҳасадчи, калта бўлса, камбағал ва бечоралик нишонидир. Уртача бўлса, шижоатли, саховатли, бахтиёр ва зоти покликдан далолатдир.

ОШИҚНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг ошиғи сергўшт бўлса, бадавлат бўлади. Ошиғида жунлари бўлса, кам фарзанд бўлади. Бир ошиғи катта ва бири кичик бўлса, бундай кишининг умри кўпроқ зиндонда ўтади. Кимнинг ошиғи кичик ва юмалоқ бўлса, бадавлат бўлади. Ошиғи узун ва эгри бўлса, қашшоқ ва беиқбол бўлади.

ПОШНАНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг пошнаси кичик ва мулойим бўлса, бадавлат бўлишидан нишондир. Агар пошнаси катта ва эгри бўлса, камбағал бўлади. Ҳар кимнинг пошнаси гўштдор ва юрганга ялпайиб турса, нзи ҳам катта бўлса, кўпинча бундай киши ўғри бўлади.

ОЕҚНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Кимнинг оёғи юмалоқ ва жуни кам бўлса, бу бахтиёрлик, саодатлилик ва бадавлатлик далилидир. Оёғи чўзиқ ва ялпайган бўлса, камбағаллик нишонидир.

Агар оёғининг остида чизиқ бўлмаса, бу одам аксар пиёда юради. Оёғининг ости сариқ ёки қора бўлса, бундай киши камфарзанд ва ёмон ишлар билан шуғулланувчи бўлади. Оёғининг ости қизил ва юмшоқ бўлса, ақлли ва давлатманд бўлади.

Ҳар кимнинг икки оёғида кўндалангига қараб коваги бўлса, бундай киши доим отда юради.

ОЕҚ ПАНЖАЛАРИНИНГ АЛОМАТЛАРИ

Ҳар кимнинг оёқ панжалари ингичка ва узун бўлса, бу тезфаҳм эканлиги далилидир. Панжалари бир-бирига ёпишган бўлса, яхшилик аломатидир. Панжалари бир-биридан ажраган бўлса, паришонҳол бўлади.

Агар бошмалдоғига нисбатан ёнидаги бармоғи узун бўлса, бундай киши бахтли, иқболманд ва молдор бўлади, боз устига

кўп хотин олади, хотини ундан аввал ўлади. Борди-ю, мазкур бармоғи калта бўлса, хотиндан аввал ўзи ўлади.

Оёқ панжалари кичик бўлса, бундай кишининг зоти паст, ўзи ёмон сифатли бўлади.

Қимнинг бошмолдоғи калта ва йўғон бўлса, бундай киши жахонгашта бўлади.

Ҳар қимнинг оёқ тирноқлари сариқ ёки қора бўлса, айбдор эканидан далолатдир. Тирноқларининг қизил ва мусаффолиги ҳунармандлигидан белгидир.

* * *

Илми қиёфани эгаллаган моҳир киши ҳар қимда ёмон сифатларга далил бўладиган аломатларни кўпроқ кўрса ва яхши сифатга далил бўладиган аломатларни камроқ кўрса, бундай киши ҳақида ёмон деб хулоса чиқариши, яхши сифатга далолат қиладиган сифатларни кўпроқ кўрса, яхши деб ҳукм қилниши, яхши ва ёмон сифатлари баробар бўлса, яхши-ёмонликда ўртача экан, деб айтмоғи лозим.

Бу зикр этилган аломатларнинг барчаси эркак ва аёллар учун баб-баравардир.

ФАСЛ. ҲАР ХИЛ АЛОМАТЛАР БАЕНИДА

Ҳар қимнинг пешонасида қора холи бўлса, бундай киши бадавлат ва бахту иқболли бўлади.

Ҳар кишининг елкаси филнинг елкасига ўхшаб дўнг бўлса, бадавлат бўлади. Ҳар қимнинг елкаси маймуннинг елкасига ўхшаб камғушт ва чуқур бўлса, кулфатли ва қашшоқ бўлади.

Ҳар қимнинг ёнбошида саккизта устухони (қовирғаси) бўлса, подшо бўлади. Тўққизта бўлса, давлатли бўлиши нишонидир. Унта бўлса, камбағаллик белгиси. Ун битта бўлса, ҳудожўйлик ва парҳезгарлик нишонидир. Ун иккита бўлса, ранжу ғамни кўп тортади. Ун учта бўлса — молдор ва иқболли, ун тўртта бўлса — ёмон ишларни қилувчи ва қўпол бўлади.

Ҳар қимнинг жинсий олатида қора холи бўлса, хотин билан кўп айшу ишрат қилади ва кўнгли хоҳлагандек висол лаззатига эришади.

И Б Р О Ҷ И М Ҳ А Қ Қ И Й

«Илми қиёфа» («Қиёфа илми») китобидан
б о б л а р

КИШИНИНГ БЎЙИ

Қимки бўйидур тавил,
Соддадил ўлур жамил.
Қимки бўйидур қасир,
Ҳийласи вордур қасир.
Қимки васат бўйлидур,
Оқилу хуш хўйлидур.

СОЧ

Қимки сочи сард ўлур,
Ақл-ла журъат бўлур.
Қимки сочи нарм ўлур,
Аблаҳу бешарм ўлур.
Қимки сочи соридур,
Қибру ғазаб коридур.
Қимки сочидур қора,
Сабри вор они ора.
Сочи оз ўлон латиф,
Ўлди арифу зариф.

БОШ

Боши кичик — ақли оз,
Ўлса анга дема роз.
Боши буюк ўланнинг
Ақли чўҳ ўлур анинг.
Ақраъа ўлма яқин,
Бадхўй ўлур пек сақин.

ПЕШОНА

Жабҳаси зийқ ўланнинг,
Зийқ ўла ҳулқи анинг.
Жабҳаси ўлан ариз,
Бадхўй ўлур чун мариз.
Мўътадил ўлса жабин,
Соҳибини бил амин.
Жабҳаси бечин ўлон,
Қоҳил бўлур бегумон.
Чини узундур фаҳим,
Оз эса ўлмиш карим.
Қош ораси чин ўлон,
Ғам юкидур ул ҳамон.

БУРУН

Узни кабир бўлса бул,
Жоҳилу қоҳилдур ул.
Узни кучик ўғридур,
Авсат ўлон тўғридур.

ҚОШ

Қошда чўқ ўлон қили,
Миксор ўлур ғуссали.
Қоши очиқ тўғридур,
Чотма ўлон ўғридур.
Қоши муқаввас ўлон,
Дилбар ўлур ҳар замон.

КЎЗ

Кўз чуқур ўлса қалил,
Улмиш у кибра далил.
Чашми сняхдур мутиъ,
Чашми қизилдур шажигъ.
Кўзлари кўкдур лабиб,
Лек ала кўзли адиб.
Чашми кучикдур хафиф,
Чашми буюкдур зариф.

Важҳи буюкдур алил,
Қибра кучикдур далил.
Важҳи пек узун ўлон,
Лоф ила сўйлар ёлгон.
Қимқи тиришдур юзи,
Талх ўлур аксар сўзи.
Важҳи мудаввар керак,
Бадрдан анвар керак.
Чун мутабассим ўлур,
Ани кўран ком олур.

А в с а т — ўртача
 А д и б — одобли
 А л и л — иллатли
 А м и н — ишончли
 А р и з — кенг
 А қ р а ь — кал
 Б а д р — тўлин ой
 В а ж ҳ — юз
 Ж а б и н — пешона
 Ж а б ҳ а — пешона
 З и й қ — тор
 К а б и р — катта
 К а р и м — саховатли, карамли
 К и б р — манманлик
 К о ҳ и л — дангаса
 Л а б и б — доно
 М а р и з — касал
 М и к с а р — сергап
 М у д а в в а р — юмалоқ
 М у т а б а с с и м — табассум қилувчи
 М у қ а в в а с — ёй шаклли
 П е к — кўп жуда
 С а р д — қаттиқ
 С а қ и н — хасис
 С и я ҳ — қора
 Т а л х — ачкиқ
 У з н — бурун
 Ф а ҳ и м — фаросатли
 Ч а ш м — кўз
 Ч и н — пешона чизиги
 Ч о т м а — қўшилган, биришган
 Ш а ж и ь — ботир
 Қ а л и л — оз

Ушбу китоб «Туркистон» ижодий ишлаб чиқариш бирлашмасининг буюртмаси билан чоп этилди. Шартнома баҳосида харид қилинган қоғозга босилди. Қитобнинг нархи ҳам шу асосда белгиланди.

- Инсоннинг кимлигини, унинг феъл-атворини қиёфасига қараб аниқлашга интилиш ҳамма халқларда учрайди. Мазкур китобчада ҳам бу борада қадимий шарқда тўпланган тажрибалар, кузатиш натижалари умулштирилган бўлиб, улар кўпчиликка манзур бўлади, деган умиддамиз.

Қиёфат ул-башар: (Қиёфага қараб аниқлаш) // Масъул муҳаррир М. Ҳакимжон).—Т.: Фафур Фулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси, 1991.— 6.

Физиогномика.

ББК 86.391

Гафур Гулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси

Литературно-художественное издание

ФИЗИОГНОМИКА

Художник **А. Ахмаджанов**

Ташкент, издательско-полиграфическое объединение им. Г. Гуляма

На узбекском языке

Адабий-бадий нашр

ҚИЕФАТ УЛ-БАШАР

Муҳаррир **Ж. Сувоиқулов**

Расмлар муҳаррири **А. Кива**

Техник муҳаррир **Р. Раҳматуллина**

Мусаҳҳиҳ **С. Тоҳирова**

ИБ № 4989

Босмаҳонага 30.0791да берилди. Босишга 19.08.91 да рухсат этилди. Бичими 60×84/м. Босмаҳона қогози № 1. Адабий гарнитур. Юқори босма. Шартли босма тобоғи 2,79. Шартли бусқ оттиски. 3,03. Нашр тобоғи 2,45. Жами 50000 нуска. 1131 рақамли буюртма. Бедося 3 с. 60 т. 63—91 рақамли шартнома.

Гафур Гулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси, 700129, Тошкент, Навоий кўчаси, 30.

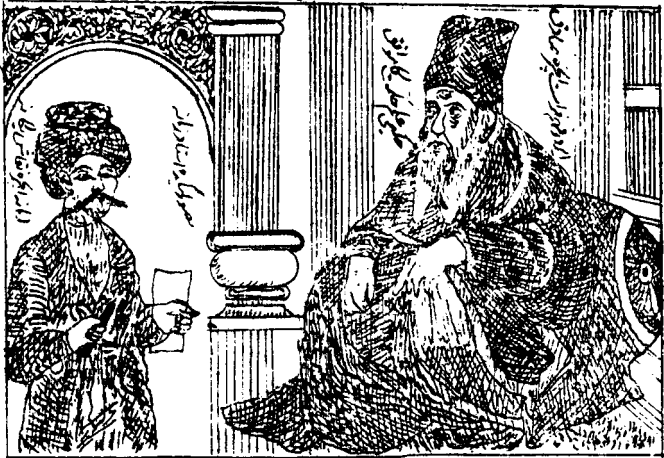
ЎзССЖ Матбуот Давлат комитети. Гафур Гулом номидаги Нашриёт-матбаа бирлашмаси-нинг 1-босмаҳонасида босилди. 700002 Тошкент. Сағбон. кўчаси 1-берк кўча, 2-уқ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد للذی قال فی کتابه الکریم لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم
والصلوة والسلام علی سیدنا محمدن الذی نزل فی شأنه انک لعلی
خلق عظیم وعلی اک واصحابه الذین یذره بانفسهم یمتالبعه النبی الحکیم اما
بعده از حمد وصلوات ضمایر منایرا ولی الالباب وخواطر دریا مفاطر
اجباب لاریز غیر غم مخی و مستتر قالما غایکه او شبور ساله نینک موضوعی
علم قیافه و علم فراست دور کیم غایتده شریف و ضرور علم لاریز جمله
سیدین دور زیر که بو علم نینک محاوره و استعمال قیلینجوی کیشی
لار او میزاد نینک شبر سیدین معاینه و مشابهه قیلماق بر لیه قیلند
کیشی نینک خواه بخشیشی خصلت و خواه ایمان خصلت و عادتدار بیغه
بیج تجربه و امتحان قیلما سیدین مطلع و آگاه بولغا یلار اگر کیشی نینک
قیافه سیدین بخشیشی صفت و افعال حمیده لاری هویدا و معلوم اوسه

و مصداقت قبول و لار و اقریا فیتدین بمان حصلت و افعال قبیله
 نمودار و ظاهرا و لایحه انوع کیشی بر له صحبت و آشنای چلیبکتر کتیب
 اینک صحت نیدین احترام ایلاب شر و فنا دیدین ایدین و محفوظ
 بولماق لاری لازم دور کما میت کیلتور و بدور لار کیم اولکی زمان
 حکمالار دیدین بر لاری اوز زمانلاریده کی خلاق نینک شر و فنا دیدین
 خاطر لاری بخیده بولوب اول ذات حکمت سات شهر دین باشقاری
 چیقیب ترع نینک تعیینیده استقامت تو تمیش اریکان لالا

اماد و ازه سینغ بر صورت کامل نینک تعیین ایلاب تو مییش اریکان کیم
 بهر کیشیکه شهر خلقیدین اول حکم فیلسوف نینک یارت ایلاماق نینک

خواهد ایلام اول تعیین قلبینش مصور اول کیشی نیک صورتی بر کاش
 تا ترتیب حکیم نیک خدمت لاریغا آوب کیریب کور سیا تور اویکان
 حکیم اول صورت نیک علم قیافه قاعده سیغه خوب تغلر ایلاب
 کوروب اگر قیافه سیدین اثر صلاح ظاهر بولسه ایچکارینه کیریا قغه
 رخصت سیرب اینیک برله صحبت ایلا راردی و اگر اثر خیا بشه سیدین
 نمایان بولسه دروازه دین قائما قغه رخصت سیرور اردی کونلارده
 سیرکون سیرکیشی اول حکیم نیک یارت قیلماق اوچون کیمیدی اول
 مصور اوز عادتینه موافق اول کیشی نیک صورتی تا ترتیب حکیم نیک
 خدمتینه پاردی حکیم اول صورت نیک خوب ملاحظه قیلید اول کیشی
 نیک ایمان و بدبشره آدم ایکانینه مطلع بولوب ایچکارینه کیریا قغه
 رخصت برابری دروازه دین قائما قغه اشارت قیلیدی اول کیشی بهام
 بیار دیکه ای حکیم اگرچه ظاهر سیدین ایمان فعل لیک آدم ایکانینه قیافه
 یوناسیدین علم پیدا قیلیدیکه راست و مسلم دور و لگن کینینه
 ریاضت و محنت سببی دین تمام ایمان مصلحت لاریمیز ترک قلیب
 اوز مونی بخشی صفت لاریله متصف ایلاکان لاورمین اییدر مندین
 هیچ ضیر ز نیک خاطر نیکینه کیمیتور مره و صحبت فیض آمار نیکین
 محروم قایتارم زیدر اینیج سونک حکیم اول کیشی نیک از صورت سیرجه لیکه

فرد حکیمه انی خوش بهای می بینی ○ طلب ایلاب که توروب صحبتی

سبر لاری سبر لهفت و معاشرت ایلابینه منتر لیغه مراجعت قیلدی
 بس بو جاننیک فائده سی سیر اکی طرفه سرایت قیلادور اول شو لکه بر علم
 نینک اندازده سی سبر کیشی اوزی نینک عیب و نقصانلاریغه مطلع اولدو
 اول میان خصلت لار دین اوزی نینک سیر اقیلادور ایکی پنجه فائده سی
 اولدور که باسقه کیشی لار نه عیب لار دیدین گاه بولوب اللار نینک شر
 و ضرر دیدین اوزی نینک ایمن ایتمادور حکایت قیلدی بو لار که
 حضرت امام جعفر صادق رضی الله عنه سبر کون سفره حقیقت لار شهره
 سبر آدم اوچرادی نیشی کہا سلا رکیکان اوزی یغیه خوب لار سبریب دور اول
 کیشی امام نینک بول لارینی توسوب تواضع سبر له سلام قیلیب امام

ننیک نام و مقاصد لاری و شهر لاری ننیک سوردی امام ننیک کیمیکان
 لیک لاری ننیک اوز لنگولاری ننیک اوبوب خلاص و اعتقاد و
 ننیک اظهار ایلدای و لذات منهران قیلماق آرزو سیده اوزا و سیده تکلیف قیلماق

اول جناب لایتماب هر چند که عذر تیلادیلار اریسه تا باره تکلیف ننیک نایه
 قیلوریدی اول جناب هر چند قیافه یوز سیدین ایننیک عیوب و اخلاق
 ذمیره لاری مطلق بول لاریم کوب عجز و تواضع پیشه لیک فیلیخان و حسین
 لالاعلاج تکلیف ننیک قبول اتی لار القصد اول کشی اول جناب
 ننیک جلو لاری ننیک اوشلاب تیا کلاش هر عذ اوب کبردی داؤد
 حولی سیوه توشور و اب سباب هماندار لیکن خوب مهیا و طیار آلا

خدمت ملاکها و اللاتی بیا کیلتوردی ایرده سی حضرت امام مراجعت
 قیلماقه حضرت و اجازت تیلادیلار ایرسه اول کیشی دیدیکه عجمینیک
 طالعیم شونداغ پست و اژ کون بولورموکه او شبو وقت نینک مانی و صبرهار
 بولاد جناب سول خدا و از اختیار لایچ تشریف قدوم ایلاب نورقد ملاک
 برله کلبه تار کیمینه منور ایلاب کینه غلام حلقه برکوشلاریغ حیف اولورکه
 پنچ کون جناب لاری نینک خدمت لاری بیجا قیلدی حضرت بهمانه سی برله
 بر تیریشی مواعظ و نصایح لاری ایشیمای صحبت کیمیا اثر لاری دین محروم
 قالیم چندان مهاله قیلدی که ناچار امام نینک فی خاطر خوش سعیدی
 اوچون پنچ کون فی حوط سیده تور اقلاری ضرور اولدی القصة برکون
 رخصت سور ایردی لار اول کیشی تباره اظهار محبت قیلدی خدمت شایسته
 قیلماقه ایردی و باجملا نینک حوط سیده ایک هفته تور کاندین سوکره
 اوز منزل لاریغ قایتماقده قصد ایلا دیلار انده اظلالاریغ میناق بولغانلار
 اول مکاربعین چوتتا کیدین بر مسوده کاغذ الکوب اول جنابغه بردی
 اچوب او قور لار نمائی هماندا اچیلیکده قیلغان حرف لاریغ و در جمله
 حساب ایلا دیلار ایرسه بیکان اظلالاری اسله لار برله ایکنه لاریده کی
 یکیمان حایله لاری بی بهاسی برله برابر بولوبدور اول جناب نینک ایلاب
 تحیره قالیم نینک قیلغان خرجاتنی بر اقله یا ایلا ریده اچمه موجود ایستیک

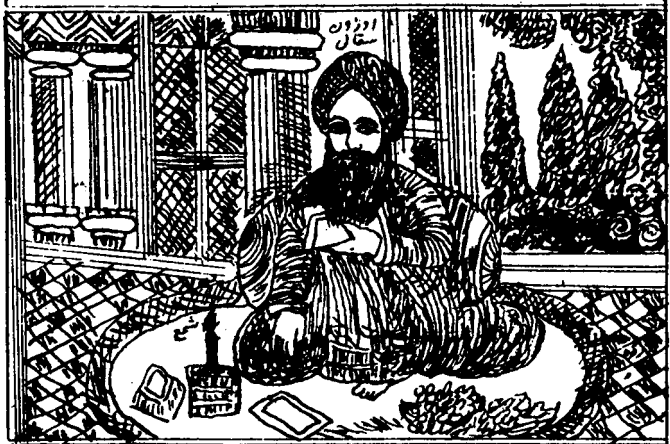
و حمیدین تمامی مشاع و مرکب لاری نینک قیلخان خراجاتی محوضیه بهاللا
سیرای لاری پیاده ویلانچ ویلان باغ اوز جا یلار یعنی قایتی لار ستم

ایقیر دور لار که اول کیشیکه حضرت امانه افغانه عالمه قیلیدی کوز لار
کوک کچیکه و اچکار لیه او بود و لکان کیشیر ایدی هر کیشی او شبر و صورتیه
بولسه البته کور و حیل و حیانت لیک بد سیرت و بی حیاء بی شرم بولمیش
دیلدور پیمان علم قیافه فلاسفه ارجمند حکمای دانشمند لار ایدی
نینک تمامی اخضالاری بخشی اخلاق و ایمان صفت لار و متصف بولمیش
اوراک پیدا قیلماق و واسطه و در دیب مقرر ایلام و در لار و هم بخیر قلب
کوز کاندور لار که هر کیشی نینک ظاهره کی هضو لاری باطنده کی بولغان خواه
بخشی خواه ایمان صفت لار یعنی دلالت قیلادور بو علم قیافه نینک

راست لمیکونه اوشبهر صبریت شریف ناطق دور که اتیبه دور که حدیث
 کل طویل احق الاعراض کل قصیر فتنه الا علی تعل قید دور لاکه
 به کیشی چراغ اوقیت کتاب مطالعه قیلما قعه مشغول ایردی بناگاکتاره
 کوردیکه قال نینیک افزون بولماغی صاحب نینیک احق کیکینه لیل دور

یازمیش دور اول کیشی اوزینی سقالینی اوغلاب قمراسه نهایتده اوزوخ
 ایکان در حال منم احق لاقطاریدین بولما این دیب سقالینی حکم
 تو تاملاب وزینده اوزری ایذیریکله اوشبهر تو تاملیدین نیاده سینی چراغ قعه
 کوردیوروب برقبضه سینی اوقبال منم نکا کفایه دور دیب چراغ قعه
 تو توب ایردی سقالی تانا کویوب سیتی لوشه پویشنی ارتکا قیلماغی
 علامت احق یعنی ایردی علامت باش به کیشی نینیک باشی

کتبه و چار سو دیکیس بولسه ساچلار قلین و قوتلیک بولسه اول کیشی
 صاحب عقل و فهم و فراست لیک نهمت لیک سخاوت لیک بلماغینه
 دلیلدر و در کیشینی باشی بچکینه و جوزوغ و ساچلاری کم و تقصیر بولماغی
 اول کیشی احمق و جاهل و ذہنی است و گراه و بی تیز بولماغینه دلیلدر
علامت پیشانیه اگر کیشینی پیشانیه سی کینیک بولسه بیخیر بولما
 تیکیس بولسا بشقه نشانی بولسه اول کیشی کینه جوی و بد نفس و بیغناغی و اگر
 و تنگ بولسا و اول بولماغینه دلیلدر و در کیشینی نیک پیشانیه سی میان بولوب
 و اولار ایدر خط و خیر نلاری بولسه اول کیشی راست سوز و آشنای
 صادق و عقل و تدبیر بخت و دولت لیغ بولماغینه دلیلدر و در کیشینی
 نینک پیشانیه سی تار بولسه اول کیشی بیجا و نادان و قور قاق و نکات
 و کثافت لیک بولماغینه دلیلدر و در کیشینی باش طرفیدین قویغنه
 و آب بر خرنج تار تیلمغان بولسه اول کیشی اچینغ تیز و اور و شقاق دم
 خفه لیکه تور باغینه دلیلدر و بعضی لار ایتیب و رلا رکه پیشانیه ده کی
 خرنج نلار هر سری ادن یل لیک عیغه دلالت قیلادر و چنانچه خرنج غبر
 بولسه اون یا شقه ایله عدد بولسا کیره یا شقه اوج عدد بولسه او تورا یا شقه کیره
 سکا اهذا القیاس هر قیچہ خرنج کوب بولسه کوب یا شقه کیره قیغه دلالت
 قیلادر **علامت قاش** هر کیشی قاشی کوب اوزون بولما ی

قالین بولسه اول کیشی درشت خمی و بی اقبال و متکبر و جاهل و نمودار
 لیکینه دلیله و در هر کیشی نینک قاشی بر سر بیضا اولان کان بولسه اول کیشی
 الفت و شفقت لیک بولور اگر ایرک کیشی غ قاشی انداغ بولسه خاتون
 پیشی کور او ورغان بولور اگر خاتون کیشی نینک قاشی انداغ بولسه جماع کوب
 خویلاید ورغان بولور و هر کیشی نینک قاشی اوزون لیکه و قسه لیکه
 و قرالیکه میانه حال بولسه اول کیشی خوش فهم و دیانت لیک و مزاج
 لطیف بولماغینه دلیله و در هر کیشی نینک قاشی غ اوجی اینکچو کجا بولسه اولی
 یوغان بولسه اول کیشی اور و شقاق و فتنه انکیز بولور و اگر قاشلاری
 بلند بولسه اول کیشی عقلی کم و متکبر بولور و هر کیشی نینک قاشینی موبلار
 اوزون بولسه اول کیشی همت لیک و شجاعت لیک و چیرغیز و اور و شقاق
 بولماقینه دلیله و در علامت کوز هر کیشینه کوزلاری کته و قرابولسه لیکه
 سست و بغیرت بولور و اگر کچکنینه بولسه اول کیشی نکیل و کم فهم بولور
 اما کته و کچیک لیکه میانه بولسه اول کیشی حیالیک و وفالیک بولور
 و هر کیشی کوزی چوقور بولسه اول کیشی متکبر و فاسق و اوزرک کیشینه
 بالینخ تهنج قورقما ی درغان دلی بوزوق بولماقینه علامت دور
 و هر کیشی نینک کوزی ایرغیب حبقان بولسه اول کیشی بیجا و نجیل بولور
 هر کیشی کوزینی تیر تیر آچوب یوموب تورسه اول کیشی الد اچمی یا اوغری بولور

و هر کیشینی کوزر کت و قیزیل و بدعلت و بدخوار بولسه اول کیشینی عمری
 اوزون و پهلو ان بولماغیغه دلیلدر و راما چغیر کوز لوک کیشینی خجیل و بدجیا
 و بدبخت بولور و هر کیشینی کوزی کچکینه و کوک بولسه اول کیشینی جلد کور اولور
 و شهوت پرست بولور و هر کیشینی کوزی مو شو کینی کوز ریغ او خشاش بولالا
 بولسه اول کیشینی سعادت مند و فرخنده لیک بولماغیغه دلیلدر و کوز نینک
 کت و کچیک لیکده و قراوقیر ل لیکده میانه بولماغی اول کیشینی خوش خلق و خوش
 عادت لیک بولماغیغه دلیلدر و هر کیشینی کوزینی آقیده قر نل نامولار
 بولسه اول کیشینی شهوت پرست بولور علامت قولاغی هر کیشینی قولاغی
 کت بولسه اول کیشینی خوش اوم بولور و ایشه پیکان نیرسه لاری فراموش قیلا ایدر
 غان بولور عمری اوزون بعضی وقتده همینگیلا دورغان بولور و هر کیشینی
 قولاغی کچکینه بولسه اول کیشینی نادان و جاہل بولور اما قولاغی میانه بولسه
 اول کیشینی عقل و فراست لیک و سعادت مند بولور و هر کیشینی قولاغی
 استیمده که ملایم جایله سیر کوشت بولسه اول کیشینی بدولت بولور علامت
 بورون هر کیشینی بورط اینه کچکا بولسه اول کیشینی نیکیل و کم عقل بولور و هر
 بورط کت و یلفا شکان بولسه و تشوکلای کت بولسه اول کیشینی سیر شهوت بولور
 و چیتقی تیز بولور و هر کیشینی بورط اگیری بولسه اول کیشینی یکی یوز لوک و کتنا
 یولمغه کوب یورادورغان بولور و هر کیشینی بورط اوزون و کت و یوز

اوجی طوطی نیک تو مشو غمینه او حشاش بولسه اول کیشی بدولت بولور
 اصا کته کچیک لیکده میانه بولسه خوش فم و خوش فراست بولور کیشی
 ط بورد اکی طر فی بلند و اورته سی پست بولسه اول کیشی کم بغل و قشاق بولور
 علامت لب هر کیشی بی سیر کوشت و قالین بولسه اول کیشی
 احس و بد تمیز بولور و هر کیشی لارا کا عدوت و حضورت سا خلا بد و رغان
 بولور و هر کیشی ذلی بغیس بولسه اول کیشی خوش فم و طبعی نازک بولور و هر کیشی
 بی قزایا کون بولسه اول کیشی بد نفس و بد اصل بولور و هر کیشی ذلی قزایا بولور
 اول کیشی سعادت مند و خوش اصل بولور و هر کیشی بی سرخ بولسه اول
 کیشی کسل مند بولور علامت آنغیر هر کیشی آنغیر کته بولسه اول
 کیشی یورک لیک باقوت بولور و هر کیشی نینگ آنغیری کچیک بولسه اول
 کیشی یورک سیز و قور قاق بولور اگر خاتون کیشی ط اغری کته بولسه نینگ
 اصلا چرچا تیب بولس نَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الْغَاسِقِ کلامت تیش
 اگر کیشی تیش کته و سبر بر بغیلا پو شکان بولسه اول کیشی شرارت پشه
 بولور و هر کیشی تیشی سیده و سبر بر بدین اجرکان بولسه اول کیشی صحیح
 بولور و کراغ کسل بولور و هر کیشی تیشی ایگری بولسه و تیکدی بولور
 اول کیشی اگدیچی و جنانت کر بولور و هر کیشی تیشی ارالار اوجی
 و تیکس بولسه و کته کچیک لیکده میانه بولسه اول کیشی سعادت لیک

و عدالت و انصاف لیک بولور و راست فعل لیک بولور و کهریشینی
 تیشی او تو زیا او تو زیبا او تو زکی عدد بولسه اول کیشی زیر ک بدوت
 بولور و اگر او تو زدان کم بولسه فلاکت و قشاق بولور کلامت
 تیل کهریشینی تلی و کامی قیریل بولسه اول کیشی سعادت لیک بولور
 و خوشخوی بولور اما کهریشینی تیلی قریا سرخ بولسه بدخوی و نخطسبت
 لیک بولور کلامت چاغ کهریشینی چاغی اطنینک جاغینه
 او ختاش بولسه و کم گوشت بولسه اول کیشی خوشخوی بولور و کهریشینی
 و کهریشینی چاغی گوشت دار بولسه اول کیشی نادان و متکبر بولور اما
 میان بولسه اول کیشی عقل و فراست لیک هیزمنند بولور کلامت
 کردن کهریشینی بویی کلمه بولسه حیلله کروالدی بولور و کهریشینی بویی
 اونون و اینیچکا بولسه اول کیشی قورقاق و احمق بولور و کهریشینی
 کروندسیر گوشت و یوغان بولسه اول کیشی راست سوزلایدورغان
 و انصاف لیک و مصلحت ان بولور و کهریشینی کروننده چرنیج بر بولسه
 عمری اوزون بولور و اگر ایچ عدد و چرنیج بولسه هیزمنند بولور و اگر ایچ عدد
 چرنیج بولسه بدولت بولور کلامت یوز فرس اگر بیزشت
 بولسه لیده رخسار نشانند و روخود قتیج جهلی بسیار کهریشینی نینک
 یوزی گوشت دار بولسه بدخیرت و هیزمنی بولسا یا دیدین تیز حیقار او

غان بولور و نادان و بدخوی بولور و اگر یوزیده اصلدا کوشتی بولر
اول کیشی یرمان نیت لیک یرمان اندیشه لیک بولور و اگر میانه بولسه

خوشخوی بولور و اگر هر کیمینی بیک سر بیخ بولسه یرمان نیت لیک بولور
سکلا همت سقال هر کیشی و سقالی آرز بولسه اول کیشی زیرک
و دانا عقلی کوب و بهشیار بولور و هر کیشی تیکاراک سقال لیک بولسه
تمکین لیک و صبر قیلنوج و اندیشه لیک بولور و هر کیشینی سقالی کوب
و اوزون بولسه اول کیشی نادان و احمق بولور و هر کیشینی سقالی کوب
قالین بولسه گراه و بد فهم بولور سکلا همت بیک کاه کیشینی بیکاسی
کوشت و آرز بولسه اول کیشی مذولیده یرمان خیال فاسد لیک بولور
و هر کیشینی بیکاسی سیر کوشت و یوغان بولسه احمق لیکنه نشانیدور
و هر کیشینی بیکاسیدین جوذ کوب بولسه سبغل بولبا خیفه و دلیل دور

و هر کیشینی بیکاسی بچون و در یازده بولسه اول کیشینی عقل و فراست لیک
 و دو لگنند و سعادتمند و مزاجی لطیف بولماغینه دلیلد و علامت
 پدلاک هر کیشینی بللیک اوز وین قوتلغنی سیر کوشت بولسه اول کیشینی
 هتبال و بخت لیک زر قوز او ان بولور و هر کیشینی پهلای کلیت قوتلغنی
 که کوشت بولسه کسبل بولماغینه دلیلد و علامت کو کر اک هر کیشینی
 کو کر اکی کینک سیر کوشت بولسه نیک بخت لیک فی نشانید و

و هر کیشینی کو کر اکی تار بولسه کم کوشت بولسه اول کیشینی خمس و بد بخت
 لیکینه دلیلد و علامت ایچاک هر کیشینی ایچاکی کته بولسه لوت
 و سیر فرزند بولور و اگر بر ایچاکی کته و سیری کچیجک بولسه بد بخت لیک
 نشانید و علامت قارون هر کیشینی قارذ کته بولسه حق بولور
 و اگر میانه بولسه صلحت دان و عقلی کامل و هشیار بولور و هر کیشینی

قارنیده بر عدد چوبنی بولسه اول کیشی تیغ برله اولاد دور و اگر قارنیده
 چوبنی یکی عدد بولسه خاتون برله کو براق الفت و صحبت قیلور و اگر
 اوج عدد چوبنی بولسه عقل لیک ملا و هر شیار بولور تا تورت پیش عدد
 چوبنی بولسه هم انراغ بولور و اقا ایچ خط و چوبنی بولماسه اولکیشی
 اقبال مندی بولور و هر کیشی کیندی کی کته دیو مالاق بولسه بدولت سعا
 مندی بولور علامت اوچه هر کیشی نینک اوچه سی یوغان بولور قوت
 و شجاعت لیک و متکبر بولما غیبه دلیلدور و هر کیشی خاتمی بوکولکان
 بولسه اول کیشی بیان فعل لیک بولور و هر کیشی سیلی اوزون بولسه اول
 کیشی بخشن طبیعت لیک غیبه نشانه دور و هر کیشی سیلی میان بولسا اتمند
 و نیک بخت لیک غیبه دلیلدور علامت رنگ هر کیشی رنگی
 انار دانه غیبه او خاش قزیزل بولسه اولکیشی تیز و تیز غیبه بولادور غان
 و هر ایشده شاشوب تورلادور غان بولور و هر کیشی رنگی کوک رنگ لیک
 بولسه نیتی قلب بولور و هر کیشی رنگی ده اق قزیزل لیک بولسه خوش خلق و تیز
 فعل لیک بولور و هر کیشی رنگی قزیزل بولوب انا قراغ ایل بولسه بیان
 صفت لیک بولور و هر کیشی بعدای رنگ لیک بولسه خوش خلق و فعل
 و تیز فهم و خوش فرست و نیک بخت لیک غیبه دلیلدور علامت بدن
 هر کیشی بدنی ملائم بولسه فهم ادراک لیک و طبع لطیف و ازاده بولور

و هر کیشینی بدنی قویغ بولسه باقوت بدیه تمیز ولی فهم بولور و هر کیشینی نه
 تیرسیغی و ملائم بولسه غیر افعال و بخششی صفا تکیک بولور و عمل امت
 موی هر کیشینی بدینده کی مویلاری باقوت بولسه اول کیشینی شجاعت تکیک
 و بهادر لیکینه دلیلده و اگر ملائم بولسه اول کیشینی قور قاق بولور و اگر
 درشت و ملائم لیکه میانده بولسه ظاهر و باطنی ده صلاح و بخششی لیکینه دلیلده
 و هر کیشینی کوکرا کیه و قارنیده مویلاری کوکرا بولسه اول کیشینی المیه بولور و اول
 کم بولسه لطافت لیکه و عقلیز یاده بولور و هر کیشینی مویلاری سر سینگ بولسه
 احسق لیکینه دلیلده و اگر مویلاری نیریل بولسه سهلوان و دماغ
 بدعت بولور و هر کیشینی موی قرا لیکه و ملائم لیکه میانده بولسه
 عقل لیکه و مزاجی بخششی بولما غنیغه دلیلده و هر کیشینی بدنه دان بربو
 کدان بر موی حقیقه بدولت بولما غنیغه نشاندور و اگر کی عدد موی حقیقه
 بهر نمنده بولما غنیغه دلیلده و اگر اوج عدد موی حقیقه اول کیشینی سر عبات
 و اگر تورت عدد موی حقیقه کسبل و قشاق بولما غنیغه دلیلده و اگر
 مویلاری اینکچک بولسه بد فعل بولما غنیغه دلیلده و رحلا امت آواز
 اگر کیشینی آوازی یوغان بلند بولسه سهلوان بولور و آوازی ملائم
 و اینکچک بولسه تمامی فعل و خوش مویلاری بخششی بولور و اگر کیشینی دماغی
 بر لاسوز لاسه متکبر بولور و هر کیشینی بد آواز بولسه احسق بولور و ملائم

وسیکین سوز لایدورغان کیشی عاقل دانا بولور و تیز سوز لایدور
 غان کیشی بدخلق بولور و ہر کیشی سوز لاغان دہ قول برہ اشارت
 ایلاب قورسہ اول کیشی زیرک دفرات لیک بولور عیلامت کولک
 ہر کیشی کولکانہ قتیق آواز برہ قہقہ اوروب کولنہ نادان و بدجیا بولور
 و کولکانہ پست آواز برہ کولادورغان کیشی خوش اندیشہ و جیالیک
 و خوش خلق و تمکین لیک بولور عیلامت قامت ہر کیشی بیہ
 اوزون بولسہ احمق بولور و اگر قسقہ بولسہ فتنہ بولور ہر کیشی اور تہ بولور
 بول حکمت و دفرات لیک بولور ودلی صافی بولور حکمالار تہ دیورار

کہ قامت نینک کیشی راغی اولدور کہ ہر کیشی بیہ اوزینی نچلا یئہ
 بر بوزیکر مہ نچ کید کیشی بولور اندین نہ قدر کہم بولسہ او شاپنہ لغصان

بولور علامت رختار کیشی بول یورکانده یاغینی اگیری قولیه
 کته لار غیبت قیلا دورغان بولور و الارط یان صفت بر لایه قیلا
 دورغان بولور کیشی نی بول یورکانده پیللی نه واندرین سینی قیلا نیب
 یورسه اول کیشی آینه دیکان در دغه مبتلا دور و اگر یورکانده تیر تیر
 یورسه قهر و غضب و جهالت لیک بولسه کیراک و اگر یورکانده جوده کیر
 قدم قویسه غمکین لیک نشاندور و اگر یورکانده میانه یورسه ظاهر
 و باطنی ده بخیر صفت لیک بولور و هر کیشی یورکانده سیر طبع با
 یورسه شقی لیک نشاند دور علامت کف کیشی کفی سیر کوش
 بولسه بدولت بولادور و کف لاری قیزل بولسه خوش فعل و طبعی
 ازاده بولور و اگر کف لار سیر رنگ لیک بولسه فاسق و فاجر
 بولور و اگر آق و قرانک لیک بولسه بد بخت لیک نشاندور و اگر
 کف لاریه چرخ لاری کوب یا از بولسه اول هم پاندور و اگر میانه
 بولسه عادت مند و اقبال لیک علامت پنجه کیشی نیچ لار اوزون
 بولسه عمری اوزون بولور و اگر نیچ لاری اینکچکا و لایم بولسه بد بخت
 لیک نشاندور و اگر یومالاق و قتیغ و اگیری بولسه بد بخت لیک
 نشاندور و اگر نیچ لاری نی یومکانده اراسی آجوق تورسه کسغل بولور
 و اگر یومکانده جفس اولوب و تورسه بدولت بولور علامت

تیرناغ هر کیشینی تیرناغ لاری قیزیل بولسه علما و عقلی کامل و زکیر بولور
 و بدولت و سخی طبع بولور و اگر تیرناغ لاری سرنج یا قر بولسه اول کیشی
 پریشاخال و کبغل و بدبخت بولما عینغه دلیلدر علامت سان
 هر کیشینی ساء گوشت دار بولسه اول کیشی کو برنج خاتون بر اعیش و
 عشرت قیلور و اگر ساء قشغ بولوب بویلاری آرز بولسه بدولت بولور
 و هر کیشینی ایامی سیر موی و یوفان بولسه اکثر عمریه پیاده یوراد و کبغل
 بولادور و هر کیشینی ایامی اوزون بولسه منکبه و حسد قیلنور بولور و اگر
 کلمه بولسه کبغل و افلاس لیک نشانید در و اگر میان بولسه شجاعت
 و سخاوت لیک بولور و نیک بخت و نیک ذات لیکینه دلیلدر
 علامت آشوغ هر کیشینی آشوغ سیر گوشت بولسه بدولت بولور
 و اگر آشوغیده جوذ بولسه کم فرزند بولور و اگر بر آشوغی کته و بری کوچیک
 بولسه اول کیشی اکثر عمری زندانه اوتار و هر کیشینی آشوغی کچیک بویما
 لاق بولسه بدولت بولور و هر کیشینی آشوغ اوزون و ایکر بولسه
 قشاق و بد اقبال بولور علامت پاشنه هر کیشینی پاشنه سی
 کچیک و ملایم بولسه بدولت بولماق نشانید و اگر پاشنه سی کته و اگیری
 بولسه کبغل بولور و هر کیشینی پاشنه سی گوشت دار و یور کانه
 یفا شیب قور سه ویزی هم کته بولسه اکثر اندام کیشی اوغور بولور علامت

ایاغ هر کشینی ایاغ یومالاق و کم موی بولسه نیک نجت لیک و سعادت مند
 و صاحب دولت بولماقیغه دلیلدر و اگر ایاغی چوزوق و یلفاشکان
 بولسه نجل لیک نشانید و رتو اگر ایاغینی آستی ده خیر بیغ بولسه اکثر پاره
 یورادور و اگر ایاغینی آستی سرتق و یا قور بولسه اولکیشی کم فرزند و فاسق و
 فاجر بولور و اگر ایاغی نینک آستی قیزیل دیوشاق بولسه عاقل و دوتوند
 بولور و هر کشینی ایاغی ایغیده کوندالنکیکا قراب و اک بولسه اول کشی دایم
 آغیغ یورادور و علامت پنجه هر کشینی ایاغ پنجه لاری اینکجه کادور و
 بولسه تیر فهم بولماقیغه دلیلدر و اگر کلبه و یوغان بولسه نهی بست
 بولور و اگر پنجه لار بر بر یغ یا پوشکان بولسه شلیغ علامتی دور و پنجه لار
 بر بر بدین اجرکان بولسه پریشاخال بولور و اگر باشمالد اغیدین انینک
 یانیده کی پنجه سی اوزون بولسه اول کشی نجت و اقبال مند و مالدار بولور
 و کوب خاتون الور و خاتون اوز حضوریده اولادور و اگر کند کور پنجه
 سی کلبه بولسه خاتونیدین الیکاری اولادور و اگر ایاغ پنجه لاری همگی
 بولسه اول کشی بد اصل و یمان صفت لیک بولور و هر کشینی باشمالد
 کلبه و یوغان بولسه اول کشی جهان کشته بولور هر کشینی ایاغ تیراغ
 لاری سرخی یا قر بولسه عیب دار لیکینه نشانه دور و اگر تیر تاغ لار
 قیزیل و مصفا بولسه هر مند بولور او شمو علم قیامه کاما هر بولغان کشیغه

لازم دور که هر کیشیده میان صفت کادالالت قیلا دورغان علامت
 لاری کورباغ بولسه و یخشی صفت کادالالت قیلا دورغان علامت لاری
 کراغ بولسه اول کیشینی میان لیکغه حمل قیلغای و اگر یخشی صفت ک
 دلالت قیلا دورغان علامت لاری کورباغ بولسه اول کیشینی
 یخشی لیک غه حمل قیلغای و اگر هر کچی علامتی برابر بولسه یخشی و
 میان لیکغه میان حال ایکان دیب ایتماق لازم و بول دکر قیلین
 خان علامت لاری جمله سی ایرکک خاتون غه متر کد و فصل
 هر خلیل علامت لاری پانیده هر کیشینی پشانه سیده و اولخال بولسه
 بدولت و بخت و اقبال بولور و هر کیشینی لیکاسی فیل نینک لیکاکر
 غه اوختاش دونکی بولسه بدولت بولور و هر کیشینی لیکاسی بیونج
 نینک لیکاکر اوختاش کم گوشت و چوقور بولسه فلاکت و
 قشاق بولور و هر کیشینی باینباشیده سکر عدد اسپتخا بولسه
 پادشاه بولور و اگر توقوز عدد بولسه بدولت لیک نشانی دور
 و اگر اون عدد بولسه کسغل لیک نشانی دور و اگر اون بر عدد
 بولسه نه و توقو قیلغای بولور و اگر اون ایکی عدد بولسه رنج و غم نینک
 کوب تازا دور و اگر اون اوج عدد بولسه مال دار و اقبال مند بولور
 و اون تور ت عدد اسپتخانی بولسه بدکار و بد فعل بولور و اگر

کبریشینی ذکریدہ و اخالی بولسہ خاتون ہر لہ کو براغ معاشرت
قیلا دور و کونکلی خواہا کا ندیک عشرت و مواصلت کا تیا دور

پت

کیمکہ حکمتنا قلیدی نظر
ہریشی موقہ تضای ات ستر

خاتمنا کتاب

تمت

بید النشئی محمد یونس بن ملاحکیم
جان شامی

